18/09/2021

Αφιέρωμα στον μακαριστό Μητροπολίτη Ιερισσού κυρό Νικόδημο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στις 16 Σεπτεμβρίου του 2012 αναχώρησε για την επουράνια πατρίδα και την όντως ζωή ο μακαριστός Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου Νικόδημο (1981-2012). Με αφορμή την ανάμνηση της εκδημίας του πριν από 9 χρόνια, παραθέτουμε το αφιέρωμα του Ιερού Ναού Αγίας Βαρβάρας, που βρίσκεται στο Στρατώνι Χαλκιδικής, στον μακαριστό Μητροπολίτη, που όλοι θυμούνται με αγάπη.

Α. ΜΕΡΟΣ

Ο ΠΡΟΝΑΟΣ

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

α) Καταγωγή. Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κυρός Νικόδημος (κατά κόσμον Νικόλαος Ἀναγνώστου) γεννήθηκε στό Λισβόρι τῆς Λέσβου τὴν 7ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1931, ἀπό τήν ἱερατική οἰκογένεια τοῦ π. Εὐστρατίου πρεσβυτέρου καί Εὐστρατίας πρεσβυτέρας. Τά παιδικά του χρόνια στή Εὐαγγελίστρια τοῦ Παλαιοχωρίου Πλωμαρίου Λέσβου, ὅπου ἦταν ἐφημέριος ὁ πατέρας του ἱερεύς, ἔβαλαν σφραγίδα σ’ ὅλη τή ζωή του. Ἐκεῖ μπολιάστηκε μέ τήν ἱερωσύνη, τήν ὁποία ἀγάπησε ἐφ’ ὅρου ζωῆς. Πότε ξελειτουργᾶ τόν παπα-Στρατῆ καί πότε παίζει τά ἱερατικά παιχνίδια στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας. Κάποια βράδια θά τοῦ ἔμειναν ἀξέχαστα, ὅταν ἔβαζε τά ὀρφανά ὁ παπα-Στρατής γονατιστά στό νάρθηκα τῆς Βαγγελίστρας νά λένε τούς χαιρετισμούς. Ἔτσι ἀπό τότε στόν τόπο τῆς μητέρας πού δέν γνώρισε, ἔβαλε τήν Μητέρα Παναγία.
Ἔτσι παρηγοροῦσε τούς ἱερεῖς του, «εἶμαι παπαδοπαίδι, ξέρω τί τραβᾶ μιά ἱερατική οἰκογένεια. Σᾶς καταλαβαίνω, σᾶς νιώθω». Ὅταν ἀπαιτοῦσε τήν τελειότητα ἀπό τούς ἱερεῖς του, εἶχε μπροστά του τόν πατέρα του παπα-Στρατῆ, καί τήν τελειότητα τήν ἐντόπιζε στή λειτουργική ζωή τοῦ ἐφημερίου, πού πρωΐ-βράδυ πρέπει νά βρίσκεται στήν Ἐκκλησία του μέ τό πετραχήλι καί νά ἱερουργεῖ τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας.

β) Σπουδές στή Χάλκη. Ἕνας δεύτερος καί καθοριστικός σταθμός στήν μέχρι σήμερα πορεία του στάθηκε «ὁ λόφος τῆς Ἐλπίδος», ἐκεῖ στή Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης μέσα στὸ κλῖμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
Μόλις ἔφθασε ἀπό τή Μυτιλήνη στήν Κωνσταντινούπολη, φάνηκε μέσα ἀπ’ τήν Ἀνατολή ἡ Ἐκκλησία τοῦ Γένους, ἡ Ἁγία Σοφία. Θρῦλος καί θαυμασμός στήν καρδιά τοῦ νεαροῦ Νικολάου. Πόθος καί λαχτάρα νά προσκυνήσει τό σύμβολο τοῦ Γένους, τήν Μεγάλη Ἐκκλησία. Αὐτό τό βίωμα ἔγινε καημός καί ἔγινε σπαραξικάρδιο ἐπιφώνημα «Ἄχ Ἀνατολή» στό ἀγαπημένο του τραγούδι «στοῦ Βοσπόρου τ’ ἀγιονέρια». Ἡ Ἀνατολή γεμάτη φῶς, ἑλληνορθόδοξη παράδοση, Ῥωμιοσύνη, ἀλλά καί γεμάτη πόνο καί μαρτύριο.

γ) Ἡ χειροτονία του. Μετά τήν ὁλοκλήρωση τῶν Θεολογικῶν σπουδῶν του, ὁ ἀείμνηστος Σχολάρχης Ἰκονίου Ἰάκωβος, τόν ὁδηγεῖ στό Ἱερό θυσιαστήριο καί τοῦ ἐγχειρίζει τήν Ἁγία Ἱερωσύνη. Στίς 20 Σεπτεμβρίου τοῦ 1955 διάκονος καί στίς 24 πρεσβύτερος.
Ὁ Σεπτέμβριος τοῦ 1955, ἄλλη μιά ματωμένη σελίδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Πόλης. Ἡ καταστροφή τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κωνσταντινούπολης. Οἱ Τοῦρκοι ἀνέβηκαν πάνω στή Θεολογική Σχολή. Κατέστρεψαν, ἔκαψαν καί ὅπως μᾶς ἔλεγε «ἂν ἔβρισκαν

μπροστά τους ἄνθρωπο θά τόν μασοῦσαν ἀπό τήν λύσσα». Ἐνῶ οἱ σπουδαστές μέ τό Σχολάρχη ἦταν κρυμμένοι στήν ὀροφή τῆς Σχολῆς. Τέτοια γεγονότα ἦταν εὔκολο νά τά λησμονήσει;

Ἔτσι μέσα σέ διωγμούς καί μαρτύρια ἔγινε τό ξεκίνημα τῆς Ἱερωσύνης του.

Κατά τήν χειροτονία του μετονομάσθηκε Νικόδημος. Καί ἦταν ὁ πρῶτος πού ἐλάμβανε τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Νικόδημου τοῦ Ἁγιορείτου. Αὐτή ἦταν ἡ ἐντολή τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀθηναγόρου. Ὁ πρῶτος πού θά χειροτονεῖτο νά ὀνομαζόταν Νικόδημος. Τότε εἶχε ἀναγνωρισθεῖ ὡς Ἅγιος, ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης. Ἤθελε νά λάβει τό ὄνομα τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τόν ὁποῖον εἶχε ἴνδαλμα. Ἔκανε ὑπακοή, ἔλαβε καί ἐτίμησε τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου.

δ) Τό Πατριαρχεῖο. Ἐκεῖ στήν τροφό Θεολογική Σχολή συνδέθηκε μιά γιά πάντα μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Ἀπό τότε ἡ ἀγάπη, ὁ σεβασμός καί ἡ ἀφοσίωση ἐκφράσθηκαν σέ τέλειο βαθμό. Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης εἶναι ὁ μάρτυρας. Καί

ἡ προσευχή του διαπρύσια «ὑπέρ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς βασιλευούσης», γιά τούς λίγους τῶν ἐλαχίστων πού ἔμειναν στήν Βασιλεύουσα γιά νά φυλᾶνε τίς Θερμοπύλες τοῦ Γένους.

ε) Ἡ Ἱερατική του πορεία.
Μάλτα 1-1-1955 μέχρι 31-5-1958. Ἐφημέριος στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Μελίτης.
Μεγάλη Βρετανία 1-6-1958 μέχρι 31-7-1959. Ἐφημέριος στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου καί Ἀποστόλου Ἀνδρέου Μπέρμιγχαμ. Στό Πανεπιστήμιο τοῦ Μπέρμιγχαμ μετεκπαιδεύεται στήν Καινή Διαθήκη.
Μυτιλήνη 27-7-1959 μέχρι 31-12-1976. Προσκλήθηκε ἀπό τόν Μητροπολίτη Μυτιλήνης κυρό Ἰάκωβο στήν Μητρόπολη Μυτιλήνης, ὅπου 18 χρόνια ὑπηρέτησε ὡς Πρωτοσύγκελλος, ἐφημέριος στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Θεράποντος Μυτιλήνης, ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ. Ἦταν ὁ πρῶτος διευθυντής τοῦ Οἰκοτροφείου Ἀριστούχων μαθητῶν 1961-1976 καί στήν περίοδο πού ἦταν διευθυντής φιλοξενήθηκαν στό οἰκοτροφεῖο 605 μαθητές. Ἐπίσης ὑπηρέτησε ὡς περιοδεύων Ἱεροκήρυκας στίς Ἐνορίες, συμπαραστάτης τῶν ἱεροσπουδαστῶν, καθοδηγητής στήν ἱερωσύνη, ὀργανωτής τῆς Κατασκήνωσης Ἱεροσπουδαστῶν.
Ἡ ἔλευσή του στήν Μυτιλήνη συμπίπτει μέ τήν ἀποκάλυψη τῶν νεοφανῶν Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης στή Θερμή. Ὁ Νικόδημος, ὡς Πρωτοσύγκελλος, συμπαρίσταται καί ἀναλαμβάνει Πρόεδρος ἀνεγέρσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ. Ἦταν αὐτόπτης μάρτυς τῆς εὑρέσεως τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Νεομαρτύρων.
Μονή Βλατάδων 1-1-1977 μέχρι 28-2-1980. Ὀργανώνει τήν Ἀδελφότητα. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἱδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν. ΔιδάσκειΠοιμαντική καί Λειτουργική στή Ἐκκλησιαστική Παιδαγωγική Ἀκαδημία Θεσ/νίκης.
Ἅγιος Νικόλαος Ἀχαρνῶν 1-3-1980 μέχρι 27-3-1981.

στ) Ἡ ἐκλογή του σέ Μητροπολίτη. Μητροπολίτης στή Μητρόπολη Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου ἐκλέχθηκε ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς 27 Μαρτίου 1981. Χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος στίς 29 Μαρτίου 1981 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν ὑπὸ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφείμ καί δώδεκα ἄλλων ἀρχιερέων.
Ἡ ἐνθρόνισή του στὴν Ἱερά Μητρόπολη Ἱερισσοῦ Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου ἔγινε στίς 16 Ἀπριλίου 1981, μέ παρουσία τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀειμνήστου Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀειμνήστου Μητροπολίτου Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Κωνσταντίνου, τοῦ ἀειμνήστου Σχολάρχου καί Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως κ. Μαξίμου καί δώδεκα ἄλλων Ἀρχιερέων, τῶν

Ἀρχῶν τοῦ τόπου καί πλήθους λαοῦ.

Β. ΜΕΡΟΣ
Ο ΚΥΡΙΩΣ ΝΑΟΣ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Ὁ Μητροπολίτης Νικόδημος ἦταν ὁ Μητροπολίτης τῶν ἔργων.

1. Τό πρῶτο ἔργο του ἦταν ἡ ἀποκατάσταση τῆς κλονισμένης ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ πρός τήν Ἐκκλησία. Αὐτό τό κατάφερε μέ ἕνα ἐξουθενωτικό πρόγραμμα πνευματικῆς ἐργασίας μέρα-νύχτα. Ὑπέφερε ἀπό τήν ἀγωνία γιά τήν πορεία τῆς Μητροπόλεώς του.Ἕνας Ἁγιορείτης ἱερομόναχος εἶπε: «πρώτη φορά εἶδαΔεσπότη μέ τόση πίστη καί τόση ἀγωνία γιά τό ποίμνιότου».

2. Ἀναβάθμισε τίς σχέσεις τῆς Μητροπόλεως μέ τό Ἅγιον Ὄρος. Πολλές φορές τό

χρόνο προσκαλεῖτονά προστεῖ σέ πανηγύρεις Ἱερῶν Μονῶν, Σκητῶν καίΚελλιῶν. Τέλεσε 17 χειροτονίες στό Ἅγιον Ὄρος. Ἱερομόναχοι μέ πρόσκλησή του ἐπισκέπτονταν τίς ἐνορίεςτῆς Μητροπόλεως, ὅπου κήρυτταν καί ἐξομολογοῦσαν.Πολλά Ἅγια Λείψανα ἤρχοντο στίς ἐνορίες γιά ἀγιασμότῶν πιστῶν. Ἐπανῆλθε τό ἔθιμο τῆς ἐξόδου τοῦ ΤιμίουΣταυροῦ ἀπό τή Μονή Ξηροποτάμου στά Πετροκέρασατήν Κυριακή τῶν Βαΐων. Πολλές φορές ἦλθε ἡ κάρα τοῦἉγίου Στεφάνου ἀπό τή Μονή Ξενοφῶντος στόν ἐορτάζοντα Ναό Ἁγ. Στεφάνου στήν Ἀρναία. Τό ἀποκορύφωμαἦταν ἡ ἔξοδος γιά πρώτη φορά μετά ἀπό χίλια χρόνιατῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας ἀπό τή Μονή Ξενοφῶντος στήν Οὐρανούπολη τό1998.

3. Ἀνέδειξε καί τίμησε τούς 21 Ἁγίους τῆς Μητροπόλεως. Ὁ Μητροπολίτης Νικόδημος εἶχε τήν εὐλογίανά ἀναδείξει καί νά τιμήσει τούς 21 Ἁγίους τῆς Μητροπόλεως. Ἀπ’ αὐτούς μόνο ὁ Ἀπ. Παῦλος, ὁ Ἅγιος Μητροφάνης καί ἡ Ἁγία Ἀκυλίνα ἐτιμῶντο. Οἱ ὑπόλοιποι ἦτανσέ ἀφάνεια. Τό 1988 μάλιστα ἀφιερώθηκε τό ἔτος στήντιμή τῶν Τοπικῶν Ἁγίων καί ἀπό τότε τιμοῦνται συστηματικά. Ὁρίσθηκε ἡ ἡμέρα μνήμης. Ἁγιογραφήθηκαν οἱεἰκόνες τους καί συνετάχθησαν οἱ ἱερές Ἀκολουθίεςτους. Στίς πανηγύρεις τους προΐστατο πάντοτε ὁ ἴδιος ὁ μακαριστός Μητροπολίτης. Τήν Κυριακή μετά τῶν Ἁγίων Πάντων καθιερώθηκε νά τιμᾶται ἡ Σύναξή τους. Τό δέ Ἀπολυτίκιό τους καθιερώθηκε νά ψάλλεται σέ κάθε Θ. Λειτουργία σέ ὅλους τούς Ναούς.

4. Ὀργάνωσε τήν Μητρόπολη.
Διόρισε Πρωτοσύγκελλο, Γενικό Ἀρχιερατικό. Διαίρεσε τή Μητρόπολη σέ ἑπτά (7) Ἀρχιερατικές Ἐπιτροπές μέ τούς Ἀρχιερατικούς Ἐπιτρόπους, πού ἦταν οἱ συνεργάτες στό ἔργο τῆς διοίκησης. Στελέχωσε τά Γραφεῖα μέ τρεῖς (3) μονίμους ὑπαλλήλους.
Ἀνήγειρε λαμπρό Μητροπολιτικό Μέγαρο, πού περιλαμβάνει Ἐπισκοπική κατοικία, Γραφεῖα, Αἴθουσα Ἀποστολικῆς Διακονίας.
Χειροτόνησε 88 νέους κληρικούς.
Ἀνήγειρε τόν καταστραφέντα ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐντός 16μηνῶν. Καταστράφηκε στίς 5 Σεπτεμβρίου 2005. Τά Θυρανοίξια τοῦ νέου Ναοῦ τελέσθηκαν 24 Δεκεμβρίου 2006. Τά ἐγκαίνια τελέσθηκαν ἀπό τόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμο στίς 5 Σεπτεμβρίου 2010.
Ὀργάνωσε 6 νέες Ἐνορίες. 1. Ἁγίων Ἀναργύρων Ἀρναίας, 2. Ἁγίου Νικολάου Ἱερισσοῦ, 3. Ἁγίας Ἀκυλίνης Ζαγκλιβερίου, 4. Ἁγίου Αὐξεντίου Κάτω Σταυροῦ, 5. Λουτρόπολης Νέας Ἀπολλωνίας. 6. Οἱ δύο Ναοί τῆς Γαλάτιστας Παναγία καί Ἅγιος Γεώργιος ἔγιναν ἀνεξάρτητες Ἐνορίες.
Θεμελίωσε 5 νέους Ἐνοριακούς Ναούς.1. Ἁγίου Νικολάου Ἱερισσοῦ, 2. Ἁγίας Ἀκυλίνης Ζαγκλιβερίου, 3. Ἁγίου Αὐξεντίου, Κάτω Σταυροῦ, 4. Τιμίου Σταυροῦ Ἄνω

Σταυροῦ, 5. Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Γοματίου.
Ἀνήγειρε δεκάδες Παρεκκλήσια. Τά πιό σημαντικά 1. Ἁγίου Μητροφάνους Στρατονίκης, 2. Ἁγίας Χάϊδως Στανοῦ, 3. Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς Γαβριάδια Ἱερισσοῦ, 4. Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Ξηροποτάμου Ἱερισσοῦ, 5. Παναγίας Ἀκαθίστου Ἀρναίας, 6. Ζωοδόχου Πηγῆς Σαρακήνας 7. Ἁγίου Νικολάου Βουνοῦ Στρατονίκης, 8. Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Σταγείρων, 9. Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Ἁγίου Προδρόμου, 10. Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Βαρβάρας, 11. Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Ζαγκλιβερίου, 12. Ἁγίου Τριανταφύλλου Μοδίου.
Κτίσθηκαν Αἴθουσες-πνευματικά Κέντρα σέ Ἀρναία, Στανό, Μεγάλη Παναγία, Βαρβάρα, Στάγειρα, Στρατονίκη, Στρατώνι, Παναγία Ἱερισσοῦ, Οὐρανούπολη, Παλαιόχωρα, Παλαιόκαστρο, Παναγία Γαλάτιστας, Ἅγιος Γεώργιος Γαλάτιστας, Περιστερά, Λειβάδι, Πετροκέρασα, Ἁγίου Γεωργίου Ζαγκλιβέρι, Ἀδάμ, Δουμπιά, Νέα Καλλίνδοια, Κρήμνη, Μαραθοῦσα, Μελισσουργό, Νέα Ἀπολλωνία, Ν. Μάδυτο, Μόδι, Ἁγίας Παρασκευή Κάτω Σταυροῦ, Ἄνω Σταυρό.
Ἐπί τῆς ποιμαντορίας του ἀνακαινίσθησαν ὅλοι οἱ Ἐνοριακοί Ναοί. Ἁγιογραφήθησαν οἱ Ναοί: Ἱερός Μητροπολιτικός Ναός Ἁγίου Στεφάνου Ἀρναίας (πρίν τήν καταστροφή), Προσκυνήματος Μ. Παναγίας, Ἁγίου Βασιλείου Μ. Παναγίας, Ταξιαρχῶν Παλαιοχωρίου, Παναγίας Γαλάτιστας, Ἁγίου Γεωργίου Ζαγκλιβερίου, Ἁγίου Γεωργίου Νεοχωρίου, Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Νικολάου Ἱερισσοῦ, Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἁγίου Προδρόμου, Ἁγίου Γεωργίου Παλαιοχώρας, Ἁγίου Γεωργίου Μαραθούσας, Ζωοδόχου Πηγῆς Νέων Καλλινδοίων, Γενεσίου Θεοτόκου Σταγείρων, Ἁγίου Μητροφάνους Στρατονίκης, Ἁγίας Κυριακῆς Ὀλυμπιάδος, Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Γοματίου, Ἁγίων Κων/νου καί Ἑλένης Οὐρανουπόλεως, Ἁγίας Βαρβάρας Στρατωνίου, Ἁγίας Παρασκευῆς Δουμπιῶν, Ἁγίου Παύλου Ν. Ἀπολλωνίας, Ναός Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ, Καθολικό Ἱερᾶς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ὀλυμπιάδος.
Ἐφημεριακοί Οἶκοι κτίσθηκαν σέ: Βαρβάρα, Στάγειρα, Παναγία Ἱερισσοῦ, Ἀμμουλιανή, Παλαιόχωρα, Ριζά, Γεροπλάτανο, Παλαιόκαστρο, Περιστερά, Λειβάδι, Πετροκέρασα, Σανά, Σαρακήνα, Ἁγία Ἀκυλίνα Ζαγκλιβερίου, Ἀδάμ, Δουμπιά, Πλατανοχῶρι, Κρήμνη, Μαραθοῦσα, Μελισσουργό, Ν. Ἀπολλωνία, Ἀπολλωνία, Μόδι, Περιστερώνα, Ἁγία Παρασκευή Κ. Σταυροῦ, Ἄνω Σταυρό.
Διοργάνωσε καί ἀνέδειξε τά Ἱερά Προσκυνήματα. 1. Τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Μεγάλης Παναγίας. Διορίσθηκε μόνιμος ἐφημέριος πού τελεῖ ὅλες τίς Ἱερές Ἀκολουθίες. Οἰκοδόμησε Ἐπισκοπεῖο καί ἐφημεριακή κατοικία. Ἀνακαίνισε καί ἐπεξέτεινε τόν ξενῶναγιά τήν λειτουργία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων. 2. Τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Μαρίνας Μοδίου. Διόρισε μόνιμο ἐφημέριο, πού τελεῖ ὅλες τίς ἱερές Ἀκολουθίες.
Ἵδρυσε 4 νέα Μοναστήρια. 1. Ἀνδρικό Ἁγίου Χριστοφόρου. 2. Γυναικεία Ἱερά Μονή

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ὀλυμπιάδος. 3. Γυναικεία Ἱερά Μονή Ἁγίου Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ Ἀρναίας. 4. Γυναικεῖο Ἡσυχαστήριο Παναγία Φοβερά Προστασία Μ. Παναγίας.
Ἵδρυσε τό Ἀγάπιο Ἵδρυμα Γαλάτιστας. Περιλαμβάνει πνευματικό Κέντρο, αἴθουσες συγκεντρώσεων, ἐργαστήριο συντήρησης κειμηλίων, Σχολή Ἁγιογραφίας.

β) Ὀργάνωση τοῦ Πνευματικοῦ ἔργου

1. Θεῖο κήρυγμα
Διόρισε 8 νέους Ἱεροκήρυκες.
Καθιέρωσε Μηνιαῖες Ἱερατικές Συνάξεις.
Συνέτασσε Γραπτόν Θεῖο κήρυγμα κατά τίς Κυριακές.
Κυκλοφόρησε τήν ἐφημερίδα «ΜΑΡΤΥΡΙΑ».
Ἐξέδωσε 17 τόμους τῶν Ἐγκυκλίων μέ τήν ὀνομασία «ΜΑΡΤΥΡΙΑ».
Ἐξέδιδε κάθε χρόνο τό Ἡμερολόγιον τῆς Μητροπόλεως.
Ἵδρυσε τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό «ΜΑΡΤΥΡΙΑ».
Καθιέρωσε σέ ὅλες τίς Ἐνορίες μετά ἀπό τόν Παρακλητικό Κανόνα τῆς Θεοτόκου νά γίνονται Ἑβδομαδιαῖα ἀπογευματινά κηρύγματα.

2. Ἐξομολόγηση
Χειροθέτησε 46 νέους Πνευματικούς.
Προσκάλεσε Ἁγιορεῖτες Πνευματικούς.

3. Νεανικό ἔργο
Ἐπέμεινε στήν ὀργάνωση Κατηχητικῶν Σχολείων
Ἵδρυσε τήν Κατασκήνωση Μ. Παναγίας. Λειτούργησαν 29 κατασκηνωτικές περίοδοι, ὅπου φιλοξενήθηκαν δωρεάν 7.000 παιδιά, νέοι καί φοιτητές.
Καθιέρωσε τή Σύναξη Ἐφήβων μέ τήν συμμετοχή τῶν μαθητῶν τῶν 20 Γυμνασίων καί Λυκείων τῆς Μητροπόλεως.
Ἦταν ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ὀρθοδόξων Νέων «Ἁγία Νεομάρτυς Ἀκυλίνα Ζαγκλιβερινή».
Ὀργανώθηκαν 23 Γιορτές Νεολαίας στό τέλος τῶν Κατηχητικῶν Προγραμμάτων.

γ) Φιλανθρωπικό ἔργο
Ὀργάνωσε τό Γενικό Φιλόπτωχο ταμεῖο
Ἀνήγειρε τό Ἵδρυμα Ἀγάπης-Στέγη γερόντων. Θεμελιώθηκε τό 1986, λειτούργησε τό 1995. Φιλοξενήθηκαν 150 γέροντες.
Ἦταν ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Πρωτοβουλίας Γονέων γιά θέματα οἰκογενείας καί αἱρέσεων.

δ) Ἐκκλησιαστικές Τέχνες

Προώθησε τή διάδοση τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς μέ τήν ἵδρυση τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν τῆς Μητροπόλεως.
Ὀργάνωσε τή Σχολή Ἁγιογραφίας, μέ 15 παραρτήματα, ὅπου φοίτησαν 700 μαθητές.
Ἵδρυσε τό Ἐργαστήριο συντήρησης κειμηλίων στό Ἁγάπιο Ἵδρυμα στή Γαλάτιστα.

Γ. ΜΕΡΟΣ
Ο ΑΜΒΩΝΑΣ
Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Γνήσιο Ἐκκλησιαστικό πνεῦμα
Διακρινόταν γιά τό γνήσιο ἐκκλησιαστικό φρόνημά του καί τήν ἀφοσίωσή του στή μαρτυρική Ἐκκλησία. Δίδαξε τήν ἀγάπη πρός τήν Ἐκκλησία καί μόρφωσε τούς πιστούς μέ γνήσιο ἐκκλησιαστικό φρόνημα.

Ἡ ἀγάπη του στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.
Εὐλαβεῖτο τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί τόν μάρτυρα Οἰκουμενικό Πατριάρχη. Μετά δακρύων συνεχῶς μιλοῦσε γιά τήν Πόλη τοῦ Γένους καί ἐδέετο «ὑπέρ τοῦεὐσεβοῦς κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς Βασιλευούσης Πόλεως». Μᾶς πότισε μέ τήν ἀγάπη πρός τόν μαρτυρικό Οἰκουμενικό Πατριάρχη καί τήν μαρτυρική Ἐκκλησία τῆς Κων/πόλεως.

Ἡ καλοσύνη του.
Κατά τήν ὑποδοχή του στήν πλατεία τῆς Ἀρναίας, εἶπε: «δῶστε μου τήν ἀγάπη σας καί πᾶρτε τήν καρδιά μου». Κυριολεκτικά, ἔδωσε τήν καρδιά του. Μιά καρδιά μεγάλη, πού χωροῦσε ὅλους, γεμάτη καλοσύνη καί εὐεργεσία. Μιά καρδιά γεμάτη ἀγωνία γιά τό ποίμνιό του.

Θεοτοκόφιλος
Ἀγαποῦσε καί σεβόταν πολύ τήν Παναγία. Ἐνέπνευσε στούς χριστιανούς του τόν σεβασμό καί τήν ἀγάπη πρός τήν Κυρία Θεοτόκο. Συχνά προέτρεπε τούς πιστούς, νά εὐλαβοῦνται τήν Παναγία καί καθημερινά, νά διαβάζουν τούς χαιρετισμούς της. Μοναδικό εἶναι τό βιβλίο του «Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ», ὅπου ὑπομνηματίζει ὅλους τούς λόγους τῆς Θεοτόκου στήν Καινή Διαθήκη.

Ἡ ἀγάπη στή λειτουργική ζωή.
Ἀγαποῦσε τήν Λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί πρό πάντων τή Θεία Λειτουργία, τήν ὁποία τελοῦσε τακτικά. Τελοῦσε μέ μεγαλοπρέπεια καί τάξη τίς Ἀκολουθίες. Μέ τήν βροντερή φωνή του ἔψαλλε τούς ὕμνους μέ τό καθαρό Βυζαντινό ὕφος.

Ἡ χαρμολύπη τοῦ Σταυροῦ.

Ζοῦσε τή χαρμολύπη τοῦ Σταυροῦ. Ζοῦσε τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ. Τόνιζε συχνά «ὁ Σταυρός ὁδηγεῖ στήν Ἀνάσταση». Αὐτή τήν σταυροαναστάσιμη πορεία δίδαξε μέ τά βιβλία, τό λόγο καί τήν ζωή σου. Εἶναι μοναδικό τό βιβλίο του ἡ «ΧΑΡΜΟΛΥΠΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ».

Ἑρμηνευτής τῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Ἰωάννου
Μετά τίς σπουδές του στήν Ἀγγλία ἀσχολήθηκε μέ τήν ἑρμνηνεία τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου. Κυκλοφόρησε τό βιβλίο «Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΧΩΡΙΑ». Τά τελευταῖα χρόνια ἑρμήνευσε τήν Ἀποκάλυψη στίς Ἱερατικές Συνάξεις καί συνέγραψε 7 βιβλία στά ὁποῖα προσεγγίζει ἑρμηνευτικά τήν Ἀποκάλυψη.

Δ. ΜΕΡΟΣ
ΤΑ ΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΕἰσῆλθεστὰἍγιατῶνἉγίωνἐνοὐρανοῖςστίς 16 Σεπτεμβρίου 2012 «τῶνἉγίωνλειτουργόςκαίτῆςΣκηνῆςτῆςἀληθινῆς, ἣνἔπηξενὁΚύριοςκαίοὐκἄνθρωπος» (Ἑβρ. 8,2).
Ἐμεῖς «οἱ περιλειπόμενοι» κλαῖμε, θρηνοῦμε καί ὀδυρόμαστε γιά τήν ἀπώλεια τέτοιου πνευματικοῦ πατέρα καί προστάτη.
Πονοῦμε καί δακρύζουμε γιά τόν ἀποχωρισμό.
Χαιρόμαστε ὅμως, διότι ἀποκτήσαμε πρέσβυ πρός τόν Θεό. Καυχώμαστε γιατί εἴχαμε ἕναν τέτοιο πατέρα, Ἐπίσκοπο, Γέροντα.

Θά θυμόμαστε καί θά ζοῦμε μέ τήν ἀνάμνηση τῶν εὐεργεσιῶν του.

Πηγή: agiavarvarastratoni.gr